Toruń, dnia 3 lutego 1938 r.

POMORSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 3

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

31.

Ogłoszenie Wojewody Pomorskiego

z dnia 31 stycznia 1938 r.

o zmianie ogłoszenia Wojewody Pomorskiego z dnia 30 grudnia 1937 r. o ustanowieniu wzdłuż granicy Państwa okręgu zagrożonego pryszczycą i wydanych dla tego okręgu zarządzeniach.

Na podstawie art. 2 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77 poz. 673) oraz zgodnie z § 132 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. w brzmieniu ogłoszonym w numerze 50 Dziennika Ustaw z r. 1936 pod poz. 360 zmieniam ogłoszenie Wojewody Pomorskiego z dnia 30 grudnia 1937 r. (Pom. Dz. Woj. Nr 1 poz. 2) o ustanowieniu wzdłuż granicy Państwa okręgu zagrożonego pryszczycą i wydanych dla tego okręgu zarządzeniach jak następuje:

§ 1.

1) W § 1 wyłącza się z okręgu zagrożonego gminy zbiorowe przylegające do granicy Państwa z powiatów: Działdowo, Lubawa, Grudziądz, Świecie i Tczew.

2) W § 2 znosi się wstrzymanie ruchu granicznego zwierząt racicowych (bydło rogate, owce, kozy i świnie), części takich zwierząt i wytworów zwierzęcych, tudzież przedmiotów mogących być nośnikiem zarazy (pasza objętościowa, słoma, nawóz, mierzwa it. d.) na całym polskim odcinku granicznym powiatów: Działdowo, Lubawa, Grudziądz, Świecie i Tczew.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Nr RW 2/257.

Wojewoda:
w z. (—) Z. Szczepański,
Wicewojewoda.

32.

Orzeczenie Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego

z dnia 19 stycznia 1938 r.

w sprawie uznania obwodu rybackiego jeziora Małe Sartowieckie, na strudze Brzycy (Dobrzycy) Nr 3, za obwód rybacki własny.

Na podstawie art. 34 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357) uwzględniając wniosek Borzyszkowskiego Pawła z Wielkiego Jabłuszka, pow. Kościerzyna, uznaje się obwód rybacki jeziora Małe Sartowieckie na strudze Brzycy (Dobrzycy) Nr 3, ustalony orzeczeniem Wojewody Pomorskiego z dnia 16 lipca 1937 r., w sprawie podziału na obwody rybackie wód otwartych w dorzeczu rzeki Brdy (Pom. Dz. Woj. Nr 16, poz. 200), za obwód rybacki własny.

Obwód ten obejmuje obszar wody otwartej jeziora Małego Sartowieckiego w granicach jego własności i leży w obrębie gminy Dziemiany, powiatu kościerskiego.

Właściwą powiatową władzą administracji ogólnej dla wymienionego obwodu rybackiego jest Starosta Powiatowy w Kościerzynie.

Od orzeczenia niniejszego służy prawo odwołania się do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego w ciągu dni czternastu, od daty ogłoszenia orzeczenia we właściwych gminach.

Nr RR 47/235.

Za Wojewodę:
(—) Inż. J. Sztekiel,
Naczelnik Wydziału.

33.

Orzeczenie Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego

z dnia 19 stycznia 1938 r.

w sprawie uznania obwodu rybackiego jezioro Ślepe na strudze Zwierzyniec Nr 1 w dorzeczu rzeki Brdy za obwód rybacki własny.

Na podstawie art. 34 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 35

poz. 357), uwzględniając wniosek Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu, uznaje się obwód rybacki jezioro Ślepe na strudze Zwierzyniec Nr 1, ustalony orzeczeniem Wojewody Pomorskiego z dnia 16 lipca 1937 r., w sprawie podziału na obwody rybackie wód otwartych w dorzeczu rzeki Brdy (Pom. Dz. Woj. Nr 16, poz. 200) za obwód rybacki własny.

Obwód ten obejmuje obszar wody otwartej jeziora Ślepego i leży w obrębie gminy Śliwice, powiatu tucholskiego.

Właściwą powiatową władzą administracji ogólnej dla wymienionego obwodu jest Starosta Powiatowy w Tucholi.

Od orzeczenia niniejszego służy prawo odwołania się do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego w ciągu dni czternastu licząc od dnia ogłoszenia orzeczenia niniejszego we właściwych gminach.

Nr RR 47/249.

Za Wojewodę:
(—) Inż. J. Sztekiel,
Naczelnik Wydziału.

34.

Ogłoszenie
Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego

z dnia 19 stycznia 1938 r.

o zatwierdzeniu statutu spółki rybackiej jeziorowej Gwiazda.

Podaje się do wiadomości, że decyzją z dnia 19 stycznia 1938 r. Nr RR 47/329, wydaną na mocy art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357) został zatwierdzony statut spółki rybackiej jeziorowej Gwiazda, obejmującej obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Gwiazda na strudze Szumionce Nr 4 w dorzeczu rzeki Brdy, ustalonego orzeczeniem Wojewody Pomorskiego z dnia 11 lutego 1936 r. Nr RR 47/47 (Pom. Dz. Woj. Nr 6, poz. 74).

Przez zatwierdzenie statutu spółki orzeczono równocześnie utworzenie z wymienionego obwodu rybackiego obwodu własnego spółki.

Nr RR 47/329.

Za Wojewodę:
(—) Inż. J. Sztekiel,
Naczelnik Wydziału.

35.

Ogłoszenie
Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego

z dnia 18 stycznia 1938 r.

o unieważnieniu tablic rejestracyjnych.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Komunikacji z dnia 3 sierpnia 1933 r. Nr DR 101—4/1, ogłasza się: 1) Tablice rejestracyjne od motocykla M 61 — 238 z powodu niemożności ustalenia miejsca postoju motocykla M 61 — 238 zostają niniejszym unieważnione.

2) Tablice rejestracyjne od samochodu osobowego PM. 53694 z powodu niemożności ustalenia miejsca postoju samochodu PM. 53694 zostają niniejszym unieważnione.

Za Wojewodę:
(—) inż. E. Mierzejewski,
referendarz.

36.

Rozporządzenie porządkowe
Dyrektora Urzędu Morskiego

z dnia 17 stycznia 1938 r.

o zakazie wywożenia z portu handlowego w Gdyni ściółki, pozostałej po przeładunku.

Na podstawie art. 4 pkt 1, art. 6, 12 i 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz marynarki handlowej (Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 366) oraz § 138 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju, zarządzam co następuje:

§ 1.

Przedsiębiorstwa i osoby, trudniące się przeładunkiem i przewozem na obszarze portu, obowiązane są natychmiast po ukończeniu przeładunku usunąć z terenów portowych, ramp i magazynów wszelkie pochodzące z opakowania towarów i pozostałe po przeładunku ilości ściółki jak słomy, siana, wełny drzewnej i t. p. oraz resztki paszy i wywieźć je niezwłocznie do portowej spalarni śmieci przy ul. Okrężnej celem zniszczenia.

Składanie pozostałości tych w skrzyniach, ustawionych w porcie do użytku ogólnego, jest wzbronione.

§ 2.

Zakazuje się wywożenie z obszaru portowego pozostałości ściółki i paszy, wyszczególnionych w § 1.

§ 3.

Wywożenie śmieci ze skrzyń, ustawionych w porcie dla użytku ogólnego, dozwolone jest jedynie osobom upoważnionym.

§ 4.

Wykroczenia przeciwko przepisom rozporządzenia niniejszego będą karane w trybie postępowania karno-administracyjnego grzywną do 200 zł lub aresztem do dni 7.

Orzecznictwo należy do Urzędu Morskiego.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze portu handlowego w Gdyni w granicach, ustalonych rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 24 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 65 poz. 438) i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dyrektor Urzędu Morskiego:
(—) Inż. St. Łęgowski.

37.

Zarządzenie Dyrektora Urzędu Morskiego

z dnia 10 stycznia 1938 r.

o przepisach technicznych dla gaśnic, dopuszczonych do użytku na polskich morskich statkach handlowych.

Na podstawie art. 6 pkt 6 i art. 7 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. o bezpieczeństwie statków morskich (Dz. U. R. P. Nr 80 poz. 632) w brzmieniu ustawy z dnia 7 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 29 poz. 215) oraz rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 października 1937 r. o upoważnieniu Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni do wydawania szczegółowych przepisów technicznych w zakresie bezpieczeństwa statków morskich (Dz. U. R. P. Nr 77 poz. 557) zarządzam co następuje:

§ 1.

Przepisy zarządzenia niniejszego mają zastosowanie do wszystkich polskich morskich statków handlowych, z wyjątkiem wymienionych w § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 marca 1935 r. o wyjęciu niektórych rodzajów statków morskich spod działania ogólnych przepisów o bezpieczeństwie statków morskich (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 175).

§ 2.

Na polskich morskich statkach handlowych, wymienionych w § 1, dopuszcza się do użytku jedynie gaśnice, które czynią zadość przepisom technicznym, podanym w załączonej do niniejszego zarządzenia instrukcji.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Dyrektor Urzędu Morskiego:
(—) Inż. St. Łęgowski.

Załącznik do zarządzenia Dyrektora Urzędu Morskiego z dnia 10 stycznia 1938 r. poz. 37.

Instrukcja
o przepisach technicznych dla gaśnic, dopuszczonych do użytku na polskich morskich statkach handlowych.

Część I. Opis techniczny.

1. Określenie pojęcia „gaśnica".

Gaśnica jest to ręczny aparat do gaszenia pożarów w zarodku, zawierający substancję gaszącą, w każdej chwili gotową do użytku oraz energię potrzebną do wyrzucania tej substancji pod ciśnieniem na pewną odległość.

2. Podział gaśnic.

Gaśnice używane na statkach morskich dzielą się na następujące typy:
1) gaśnice płynowe,
2) gaśnice pianowe,
3) gaśnice tetrowe,
4) gaśnice śniegowe.

3. Zastosowanie gaśnic.

a) gaśnice płynowe służą do tłumienia płonących przedmiotów stałych: drzewo, węgiel, szmaty i t. p.;

b) gaśnice pianowe służą do tłumienia płonących przedmiotów stałych, jak pod „a") oraz do tłumienia płonących materiałów łatwopalnych, jak przetwory ropne, tłuszcze i t. p.;

c) gaśnice tetrowe i śniegowe służą do tłumienia płonących łatwopalnych płynów, rozlanych na nierównych powierzchniach oraz przewodów i instalacyj znajdujących się pod napięciem elektrycznym.

4. Pojemność gaśnic.

a) gaśnice pianowe i płynowe:

pojemność całkowita gaśnic nie może przekraczać 10 litrów. Objętość ładunku powinna wynosić 85 — 90% całkowitej pojemności gaśnicy;

b) gaśnice tetrowe:

pojemność całkowita gaśnic tetrowych wynosi 1, 2 i 5 litrów. Objętość ładunku powinna wynosić 85 — 90% całkowitej pojemności gaśnicy;

c) gaśnice śniegowe:

pojemność zbiornika powinna być taka, aby mógł on pomieścić do 6 kg skroplonego CO_2, licząc 1 kg na każde 1,34 ltr. pojemności zbiornika.

5. Konstrukcja i wykonanie gaśnic.

A. Gaśnice płynowe, pianowe i tetrowe.

a) Zbiornik gaśnicy powinien posiadać kształt cylindryczny, o średnicy zewnętrznej nie przekraczającej 170 mm zamknięty dnami wypukłymi, o promieniu krzywizny nie większej niż średnica cylindra;

b) ścianki i denka zbiornika powinny być wykonane z ciągliwej blachy żelaznej, grubości najmniej 1,5 mm lub z blachy mosiężnej wzgl. miedzianej grubości 2 mm;

c) części wewnętrzne mogą być wykonane z blachy żelaznej, mosiężnej lub miedzianej, grubości co najmniej 0,5 mm;

d) części armatury powinny być wykonane z mosiądzu lub brązu;

e) szew podłużny może być spawany lub nitowany, szwy poprzeczne powinny być nitowane, odległość nitów nie może być mniejsza niż 20 mm i większa niż 25 mm. Średnica nitów nie może być mniejsza niż 5 mm. Otwory na nity powinny być wiercone;

f) w gaśnicach, których średnica nie przekracza 100 mm, dopuszczalne jest łączenie dennic z częścią cylindryczną przez dwukrotne lutowanie i zawinięcie krawędzi;

g) zbiornik i umieszczone w nim części metalowe powinny być zabezpieczone przed korozją szczelną powłoką stopu, zawierającą co najmniej 95% ołowiu;

h) otwór załadowczy powinien posiadać średnicę nie mniejszą niż 75 mm, a przy gaśnicach tetrowych 1 i 2 l. 30 mm i powinien być zamykany nakręconą pokrywą, posiadającą część nagwintowaną o wysokości 20 mm. Pokrywy powinny być zaopatrzone w 2 otwory boczne, o przekroju najmniej 1,5 mm położone na poziomie uszczelniającej powierzchni. Zwoje gwintu powinny być ciągłe;

i) obsady podtrzymujące naczynie na część kwaśną ładunku powinny być usuwalne dla ułatwienia czyszczenia i badania gaśnicy od wewnątrz;

j) gaśnica powinna posiadać urządzenie dla hermetycznego oddzielenia wnętrza zbiornika od zewnętrznej atmosfery, w czasie pozostawania gaśnicy w stanie nieczynnym. Uszczelnienie musi się samo przerywać lub otwierać przy zdjęciu gaśnicy z wieszaka, lub przy jej uruchomieniu;

k) gaśnica powinna być zaopatrzona w zawór bezpieczeństwa, uniemożliwiający wzrost ciśnienia ponad 10 atm.

Zawór bezpieczeństwa powinien być skierowany w tym samym kierunku co i pyszczek.

B. Gaśnice śniegowe.

a) Zbiornik gaśnicy śniegowej powinien być wykonany według przepisów o budowie i stanie technicznym zbiorników dla gazów sprężonych, skroplanych i rozpuszczonych;

b) zbiornik gaśnicy o zawartości 6 kg CO_2 powinien być zaopatrzony w urządzenie do stawiania w pionowej swobodnej pozycji na ziemi;

c) zawór powinien być wykonany według PN/U — 510 (dla zaworów małych);

d) zawór powinien być wyposażony w bezpiecznik posiadając płytkę miedzianą obustronnie złożoną, o wytrzymałości na nadciśnienie 180 do 200 atm.;

6. Wykończenie.

a) Gaśnica musi być pomalowana trwałą farbą jaskrawą. Gaśnice przeznaczone do użytku w pomieszczeniach pasażerskich mogą być niklowane lub ochromowane;

b) gaśnica musi posiadać napis i rysunek objaśniający sposób użycia. Napis ten powinien być krótki, zrozumiały, wyraźny i dobrze widoczny z odległości co najmniej 2 m;

c) na gaśnicy powinny się znajdować:

1) nazwa gaśnicy i firma wytwórcza,
2) typ gaśnicy,
3) pojemność gaśnicy,
4) numer fabryczny i rok budowy gaśnicy,
5) 3 korki z miękkiego metalu do oznaczenia, badań okresowych;

d) armatura gaśnicy powinna być niklowana lub chromowana;

e) gaśnica musi posiadać wieszak dla umocowania jej na jej stałym miejscu w ten sposób, aby ciężar jej opierał się na podstawie i żeby była zabezpieczona przed przypadkowym uruchomieniem wskutek uderzenia, przechylenia pod kątem do 90° lub wskutek wstrząsów.

7. Ładunek.

a) Gaśnice płynowe:

ładunek gaśnic płynowych powinien składać się z roztworu wodnego kwaśnego węglanu sody lub potasu oraz kwasu siarkowego;

b) gaśnice pianowe:

ładunek gaśnic pianowych może się składać z wodnego roztworu kwaśnego węglanu sody lub potasu, z domieszką substancji pianotwórczej oraz kwasu siarkowego lub siarczanu gliny;

c) gaśnice tetrowe:

ładunek gaśnic tetrowych składa się z czystego czterochlorku węgla oraz patronu ciśnieniowego lub ciekłego dwutlenku węgla w butelce stalowej;

d) ładunki powinny być wykonane z materiałów technicznie czystych.

8. Sposoby uruchomienia.

Sposób uruchomienia ustala się następujący:

a) dla gaśnic płynowych, pianowych i tetrowych:

1) odwrócić gaśnicę do góry dnem,
2) uderzeniem wepchnąć do wnętrza zbijak;

b) dla gaśnic śniegowych:

gaśnice śniegowe uruchamia się przez odkręcenie kółka zaworu w lewo.

Część II. Warunki techniczne badania.

I. Rodzaje badań gaśnic.

1. Badania gaśnic dzielą się:

a) badania uproszczone, które przeprowadza się przy odbiorze każdej partii gaśnic.

Uwaga: Do badania bierze się 5% gaśnic każdej partii, najmniej 2 szt. W razie ujemnego wyniku badania poddaje się dalsze 10% gaśnic danej partii badaniu, przy czym w razie ujemnego wyniku odrzuca się całą partię;

b) badania szczegółowe, które przeprowadzają instytucje, sprawujące stałą kontrolę nad produkcją oraz odbiorcy w wypadku wyraźnego zastrzeżenia w umowie.

Uwaga: Przy badaniu szczelności i wytrzymałości należy gaśnicę odpowietrzyć.

2. Badania uproszczone obejmują:

a) oględziny, sprawdzenie wymiarów i zbadanie szczelności oraz wytrzymałości gaśnic;
b) badanie działania gaśnic.

3. Badania szczegółowe obejmują:

a) oględziny, sprawdzanie wymiarów i zbadanie szczelności oraz wytrzymałości gaśnic;
b) badanie działania gaśnic;
c) badania laboratoryjne.

II. Metody badań gaśnic.

A) Oględziny, sprawdzenie wymiarów i zbadanie szczelności oraz wytrzymałości gaśnic.

4. Oględziny gaśnic i sprawdzenie ich wymiarów. Gaśnice powinny odpowiadać „Przepisom dla gaśnic dopuszczonych do użytku na statkach morskich Część I. Opis techniczny".

5. Badanie szczelności oraz wytrzymałości gaśnic przy ciśnieniu próbnym 25 atm.

Badania te przeprowadza się przy pomocy pompy wodnej.

Przy ciśnieniu próbnym gaśnica nie może wykazywać nieszczelności oraz pęknięć.

Pomiar ciśnienia próbnego trwa co najmniej 5 minut.

B) Badanie działania gaśnic.

6. Badanie ciśnienia, przy którym otwiera się zawór bezpieczeństwa. Ciśnienie to może być mniejsze od 8-ch atm. i większe od 10 atm.

7. Badanie długości strumienia, przy nachyleniu pyszczka pod kątem 45^0 do poziomu.

Długość strumienia nie może być mniejsza niż:

a) 12 m w czasie nie mniejszym niż 60—80 sek., dla gaśnic płynowych,
b) 10 m w czasie nie mniejszym niż 40—60 sek. dla gaśnic pianowych,
c) 8 m w czasie nie mniejszym niż 40—60 sek. dla gaśnic tetrowych 5 l.

8. Badanie ilości piany w gaśnicach pianowych. Ilość piany wytworzona w czasie reakcji składników ładunku w gaśnicy w temperaturze nie mniejszej niż 15^0 C. powinna być przynajmniej 6-krotnie większa od pojemności gaśnicy. Po upływie 30 minut objętość piecy nie może się zmniejszyć więcej niż o 30%. Dla ładunków zimowych przeprowadza się powyższe badanie po ochłodzeniu gaśnicy do 10^0 C.

9. Badanie ciśnienia powstałego po uruchomieniu gaśnicy przy zamkniętych wylotach. Ciśnienie to nie może być większe od 15 atm. przy temp. płynu do 35^0 C.

C) Badania laboratoryjne.

10. Badania materiału użytego do budowy zbiornika, urządzenia wewnętrznego i armatury gaśnicy.

Przy tych badaniach należy określić jakościowo składniki użyte do budowy poszczególnych części gaśnicy.

Materiał ten musi odpowiadać warunkom podanym w cz. 1 przepisów.

11. Badania grubości blachy użytej na budowę poszczególnych części zbiornika gaśnicy. Grubość blachy powinna być zgodna z cz. 1 przepisów.

12. Badanie jakościowe składników ładunku. Składniki te muszą odpowiadać warunkom zawartym w cz. 1 „Przepisów".

13. Badanie rozpuszczalności składników naboju w gaśnicach płynowych i pianowych.

Przy rozpuszczaniu produktów suchych w przepisowych ilościach wody, celem przyrządzenia płynu gaśniczego nie powinno pozostać więcej części nierozpuszczonych, jak 6% ogólnej wagi substancji suchej.

14. Badanie temperatury zamarzania ładunków trudno zamarzających. Temperatura zamarzania powinna wynosić:

a) dla gaśnic płynowych nie wyżej — 30°C,
b) dla gaśnic pianowych i tetrowych nie wyżej — 22° C.

15. Badanie przewodzenia prądu elektrycznego przez strumień płynu gaszącego w gaśnicach tetrowych i śniegowych.

Strumień gaszący, długości 15 cm nie powinieni praktycznie przewodzić prądu elektrycznego o napięciu 30.000 V.

III. Znakowanie (stemplowanie).

16. Gaśnice badanej partii, które odpowiadają przepisom, zostają ostemplowane cechą odbiorczą przez rzeczoznawców, przeprowadzających badanie z ramienia odbiorcy.

17. Gaśnice, które dadzą wyniki ujemne w wyżej podanych próbach, zostają odrzucone i nie mogą być używane do celów pożarniczych.

Część III. Warunki regulujące odbiór gaśnic.

1) Postępowanie przy zgłaszaniu typów.

Firma, która przedstawia gaśnice do zatwierdzenia typu winna złożyć w Urzędzie Morskim:

a) podanie wraz z rysunkiem gaśnicy uwidaczniającym wszystkie szczegóły z wymiarami;
b) poddać na terenie swej wytwórni w obecności komisji Zw. Str. Poż. R. P. i delegata Urzędu Morskiego badaniom przewidzianym w części III p. 3.

2) Zatwierdzenie wytwórni:

a) do użytku na statkach handlowych morskich mogą być dopuszczane jedynie gaśnice zatwierdzonej wytwórni, Urząd Morski wydaje zatwierdzenie po przeprowadzeniu badań (Część III 1 b.);
b) Urząd Morski może o ile ze względu na bezpieczeństwo na statkach uzna to za konieczne i wskazane, w każdej chwili zabronić używania na statkach handlowych morskich gaśnic, produkowanych przez uprzednio zatwierdzoną wytwórnię. Przysługujące wytwórni odwołanie po takiej decyzji Urzędu Morskiego kierować należy do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

3) Zatwierdzenie typów.

Każdy typ gaśnicy, przeznaczony do użytku na statkach morskich winien być zbadany przez Komisję wymienioną w części III 1 b. i zatwierdzony przez Urząd Morski.

Mogą być również dopuszczone przez Urząd Morski na życzenie wytwórcy typy gaśnic różniące się konstrukcją lub stosowanymi chemikalami, od powyższych przepisów, o ile gaśnice te wykażą specjalne zalety. Po zatwierdzeniu typu wytwórca winien dostarczyć bezpłatnie Urzędowi Morskiemu odpowiedni srubunek dla połączenia gaśnicy z pompą niezbędny dla dokonywania okresowych prób wodnych.

4) Odbiór gaśnic polega urzędowemu odbiorowi dokonywanemu przez delegata Urzędu Morskiego w obecności przedstawicieli wytwórcy i ewent. nabywcy.

Do czynności odbiorczych należy badanie wymienione w części II rozdz. I. 1 a. niniejszych przepisów.

5) Próby okresowe.

Każda gaśnica podlega okresowym badaniom ciśnieniem wodnym. Pierwsza próba odbywa się na statku przed zainstalowaniem lub może być wykonana na życzenie wytwórcy we fabryce. Następne próby odbywają się na statku co 4 lata, a o ile wiek gaśnicy przekroczy 10 lat, próby wodne odbywają się co rok. Ciśnienie próbne dla nowych gaśnic wynosi 25 atm., a dla starych 20 atm. powinno być utrzymane w ciągu 5 minut. Gaśnice w czasie próby nie powinny wykazać najmniejszej choćby nieszczelności.

Na gaśnicach, które nie wytrzymały próby okresowej, kasuje się poprzednią cechę.

6) Opłaty.

Opłaty za uznanie typów pobiera Związek Straży Pożarnej R. P. w ustalonej wysokości.

Opłaty za odbiór gaśnic pobiera Urząd Morski w wysokości 1 zł od gaśnicy nie mniej jednak niż 10 zł. Przy odbiorze w jednym dniu większej partii, za każdą gaśnicę ponad 50 zł, opłata wynosi 0,50 zł. W razie jeżeli odbiór nie odbywa się w Gdyni, Urząd Morski pobiera dodatkową opłatę za zwrot kosztów podróży delegata Urzędu do miejsca badania.

Dokonanie odbioru gaśnic Urząd Morski może uzależnić od złożenia zaliczki na pokrycie opłat i kosztów.

38.

Rozporządzenie porządkowe Dyrektora Urzędu Morskiego

z dnia 10 stycznia 1938 r.

o przepisach technicznych dla gaśnic, dopuszczonych do użytku na polskich morskich statkach handlowych, wyjętych spod działania ogólnych przepisów o bezpieczeństwie statków morskich.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 marca 1935 r. o wyjęciu niektórych rodzajów statków morskich spod działania ogólnych przepisów o bezpieczeństwie statków morskich (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 175), art. 4 pkt 1 i 4, art. 12 i 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz marynarki handlowej (Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 366) oraz § 138 ustawy z dnia 30 lipca 1883 r. o ogólnym zarządzie kraju zarządzam co następuje:

§ 1.

Przepisy rozporządzenia niniejszego mają zastosowanie do wszystkich polskich morskich statków handlowych, wyjętych spod działania ogólnych przepisów o bezpieczeństwie statków morskich rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 marca 1935 r. (Dz. R. P. Nr 25 poz. 175), a w szczególności do:

1) statków o pojemności poniżej 50 ton rej. brutto z wyjątkiem statków, przewożących ponad 12 pasażerów w podróżach międzynarodowych,
2) statków używanych w żegludze przybrzeżnej,
3) statków rybackich o pojemności mniej niż 1600 ton rej. brutto,
4) statków używanych w celach niezarobkowych o pojemności mniej, niż 1.600 ton rej. brutto.

§ 2.

Na polskich morskich statkach handlowych, wymienionych w § 1, dopuszcza się do użytku jedynie gaśnice, które czynią zadość przepisom technicznym, podanym w załączonej do niniejszego rozporządzenia instrukcji.

§ 3.

Wykroczenia przeciwko przepisom rozporządzenia niniejszego będą karane w trybie postępowania karno-administracyjnego grzywną do 200 złotych lub aresztem do dni 7.

Orzecznictwo należy do Urzędu Morskiego.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Dyrektor Urzędu Morskiego:
(—) Inż. St. Łęgowski.

Załącznik do rozporządzenia porządkowego Dyrektora Urzędu Morskiego z dnia 10 stycznia 1938 r. poz. 38.

Instrukcja
o przepisach technicznych dla gaśnic dopuszczonych do użytku na polskich morskich statkach handlowych, wyjętych spod działania ogólnych przepisów o bezpieczeństwie statków morskich.

Część I. Opis techniczny.

1. Określenie pojęcia „gaśnica".

Gaśnica jest to ręczny aparat do gaszenia pożarów w zarodku, zawierający substancję gaszącą, w każdej chwili gotową do użytku oraz energię potrzebną do wyrzucania tej substancji pod ciśnieniem na pewną odległość.

2. Podział gaśnic.

Gaśnice używane na statkach morskich dzielą się na następujące typy:
1) gaśnice płynowe,
2) gaśnice pianowe,
3) gaśnice tetrowe,
4) gaśnice śniegowe.

3. Zastosowanie gaśnic.

a) gaśnice płynowe służą do tłumienia płonących przedmiotów stałych: drzewo, węgiel, szmaty i t. p.;

b) gaśnice pianowe służą do tłumienia płonących przedmiotów stałych, jak pod „a") oraz do tłumienia płonących materiałów łatwopalnych, jak przetwory ropne, tłuszcze i t. p.;

c) gaśnice tetrowe i śniegowe służą do tłumienia płonących łatwopalnych płynów, rozlanych na nierównych powierzchniach oraz przewodów i instalacyj znajdujących się pod napięciem elektrycznym.

4. Pojemność gaśnic.

a) gaśnice pianowe i płynowe:

pojemność całkowita gaśnic nie może przekraczać 10 litrów. Objętość ładunku powinna

wynosić 85 — 90% całkowitej pojemności gaśnicy;

b) gaśnice tetrowe:

pojemność całkowita gaśnic tetrowych wynosi 1, 2 i 5 litrów. Objętość ładunku powinna wynosić 85—90% całkowitej pojemności gaśnicy;

c) gaśnice śniegowe:

pojemność zbiornika powinna być taka, aby mógł on pomieścić do 6 kg skroplonego CO_2, licząc 1 kg na każde 1,34 litr. pojemności zbiornika.

5. Konstrukcja i wykonanie gaśnic.

A. Gaśnice płynowe, pianowe i tetrowe.

a) Zbiornik gaśnicy powinien posiadać kształt cylindryczny, o średnicy zewnętrznej nie przekraczającej 170 mm zamknięty dnami wypukłymi, o promieniu krzywizny nie większej niż średnica cylindra;

b) ścianki i denka zbiornika powinny być wykonane z ciągliwej blachy żelaznej, grubości najmniej 1,5 mm lub z blachy mosiężnej wzgl. miedzianej grubości 2 mm;

c) części wewnętrzne mogą być wykonane z blachy żelaznej, mosiężnej lub miedzianej, grubości co najmniej 0,5 mm;

d) części armatury powinny być wykonane z mosiądzu lub brązu;

e) szew podłużny może być spawany lub nitowany, szwy poprzeczne powinny być nitowane, odległość nitew nie może być mniejsza niż 20 mm i większa niż 25 mm. Średnica nitów nie może być mniejsza niż 5 mm. Otwory na nity powinny być wiercone;

f) w gaśnicach, których średnica nie przekracza 100 mm, dopuszczalne jest łączenie dennic z częścią cylindryczną przez dwukrotne lutowanie i zawinięcie krawędzi;

g) zbiornik i umieszczone w nim części metalowe powinny być zabezpieczone przed korozją szczelną powłoką stopu, zawierającą co najmniej 95% ołowiu;

h) otwór załadowczy powinien posiadać średnicę nie mniejszą niż 75 mm, a przy gaśnicach tetrowych 1 i 2 l. 30 mm i powinien być zamykany nakręconą pokrywą, posiadającą część nagwintowaną o wysokości 20 mm. Pokrywy powinny być zaopatrzone w 2 otwory boczne, o przekroju najmniej 1,5 mm, położone na poziomie uszczelniającej powierzchni. Zwoje gwintu powinny być ciągłe;

i) obsady podtrzymujące naczynie na część kwaśną ładunku powinny być usuwalne dla ułatwienia czyszczenia i badania gaśnicy od wewnątrz;

j) gaśnica powinna posiadać urządzenie dla hermetycznego oddzielenia wnętrza zbiornika od zewnętrznej atmosfery, w czasie pozostawania gaśnicy w stanie nieczynnym. Uszczelnienie musi się samo przerywać lub otwierać przy zdjęciu gaśnicy z wieszaka, lub przy jej uruchomieniu;

k) gaśnica powinna być zaopatrzona w zawór bezpieczeństwa uniemożliwiający wzrost ciśnienia ponad 10 atm.

Zawór bezpieczeństwa powinien być skierowany w tym samym kierunku co i pyszczek.

B. Gaśnice śniegowe.

a) Zbiernik gaśnicy śniegowej powinen być wykonany według przepisów o budowie i stanie technicznym zbiorników dla gazów sprężonych, skroplanych i rozpuszczonych;

b) zbiornik gaśnicy o zawartości 6 kg CO_2 powinien być zaopatrzony w urządzenie do stawiania w pionowej swobodnej pozycji na ziemi;

c) zawór powinien być wykonany według PN/U — 510 dla zaworów małych);

d) zawór powinien być wyposażony w bezpiecznik, posiadając płytkę miedzianą obustronnie złożoną, o wytrzymałości na nadciśnienie 180 do 200 atm.

6. Wykończenie.

a) Gaśnica musi być pomalowana trwałą farbą jaskrawą. Gaśnice przeznaczone do użytku w pomieszczeniach pasażerskich mogą być niklowane lub ochromowane;

b) gaśnica musi posiadać napis i rysunek objaśniający sposób użycia. Napis ten powinien być krótki, zrozumiały, wyraźny i dobrze widoczny z odległości co najmniej 2 m;

c) na gaśnicy powinny się znajdować:
1) nazwa gaśnicy i firma wytwórcza,
2) typ gaśnicy,
3) pojemność gaśnicy,
4) numer fabryczny i rok budowy gaśnicy,
5) 3 korki z miękkiego metalu do oznaczenia, badań okresowych;

d) armatura gaśnicy powinna być niklowana lub ochromowana;

e) gaśnica musi posiadać wieszak dla umocowania jej na jej stałym miejscu w ten sposób, aby ciężar jej opierał się na podstawie i żeby była zabezpieczona przed przypadkowym uruchomieniem wskutek uderzenia, przechylenia pod kątem do 90° lub wskutek wstrząsów.

7. Ładunek.

a) Gaśnice płynowe:

ładunek gaśnic płynowych powinen składać się z roztworu wodnego kwaśnego węglanu sody lub potasu oraz kwasu siarkowego;

b) gaśnice pianowe:

ładunek gaśnic pianowych może się składać z wodnego roztworu kwaśnego węglanu sody lub potasu, z domieszką substancji pianotwórczej oraz kwasu siarkowego lub siarczanu gliny;

c) gaśnice tetrowe:

ładunek gaśnic tetrowych składa się z czystego czterochlorku węgla oraz patronu ciśnieniowego lub ciekłego dwutlenku węgla w butelce stalowej;

d) ładunki powinny być wykonane z materiałów technicznie czystych.

8. Sposoby uruchomienia.

Sposób uruchomienia ustala się następujący:

a) dla gaśnic płynowych, pianowych i tetrowych:

1) odwrócić gaśnicę do góry dnem,

2) uderzeniem wepchnąć do wnętrza zbijak,

b) dla gaśnic śniegowych:

gaśnice śniegowe uruchamia się przez odkręcenie kółka zaworu w lewo.

Część II. Warunki techniczne badania.

I. Rodzaje badań gaśnic.

1. Badania gaśnic dzielą się:

a) badania uproszczone, które przeprowadza się przy odbiorze każdej partii gaśnic.

Uwaga: Do badania bierze się 5% gaśnic każdej partii, najmniej 2 szt. W razie ujemnego wyniku badania poddaje się dalsze 10% gaśnic danej partii badaniu, przy czym w razie ujemnego wyniku odrzuca się całą partię;

b) badania szczegółowe, które przeprowadzają instytucje, sprawujące stałą kontrolę nad produkcją oraz odbiorcy w wypadku wyraźnego zastrzeżenia w umowie.

Uwaga: Przy badaniu szczelności i wytrzymałości należy gaśnicę odpowietrzyć.

2. Badania uproszczone obejmują:

a) oględziny, sprawdzenie wymiarów i zbadanie szczelności oraz wytrzymałości gaśnic;

b) badanie działania gaśnic.

3. Badania szczegółowe obejmują:

a) oględziny, sprawdzanie wymiarów i zbadanie szczelności oraz wytrzymałości gaśnic;

b) badanie działania gaśnic;

c) badania laboratoryjne.

II. Metody badań gaśnic.

A) Oględziny, sprawdzenie wymiarów i zbadanie szczelności oraz wytrzymałości gaśnic.

4. Oględziny gaśnic i sprawdzenie ich wymiarów. Gaśnice powinny odpowiadać „Przepisom dla gaśnic dopuszczonych do użytku na statkach morskich Część I. Opis Techniczny".

5. Badanie szczelności oraz wytrzymałości gaśnic przy ciśnieniu próbnym 25 atm.

Badania te przeprowadza się przy pomocy pompy wodnej.

Przy ciśnieniu próbnym gaśnica nie może wykazywać nieszczelności oraz pęknięć.

Pomiar ciśnienia próbnego trwa co najmniej 5 minut.

B) Badanie działania gaśnic.

6. Badanie ciśnienia, przy którym otwiera się zawór bezpieczeństwa. Ciśnienie to może być mniejsze od 8-ch atm. i większe od 10 atm.

7. Badanie długości strumienia, przy nachyleniu pyszczka pod kątem 45° do poziomu.

Długość strumienia nie może być mniejsza niż:

a) 12 m w czasie nie mniejszym niż 60—80 sek., dla gaśnic płynowych,

b) 10 m w czasie nie mniejszym niż 40—60 sek. dla gaśnic pianowych,

c) 8 m w czasie nie mniejszym niż 40—60 sek. dla gaśnic tetrowych 5 l.

8. Badanie ilości piany w gaśnicach pianowych. Ilość piany wytworzona w czasie reakcji składników ładunku w gaśnicy w temperaturze nie mniejszej niż 15° C. powinna być przynajmniej 6-krotnie większa od pojemności gaśnicy. Po upływie 30 minut objętość piecy nie może się zmniejszyć więcej niż o 30%. Dla ładunków zimowych przeprowadza się powyższe badanie po ochłodzeniu gaśnicy do — 10° C.

9. Badanie ciśnienia powstałego po uruchomieniu gaśnicy przy zamkniętych wylotach. Ciśnienie to nie może być większe od 15 atm. przy temp. płynu do 35° C.

C) Badania laboratoryjne.

10. Badania materiału użytego do budowy zbiornika, urządzenia wewnętrznego i armatury gaśnicy.

Przy tych badaniach należy określić jakościowo składniki użyte do budowy poszczególnych części gaśnicy.

Materiał ten musi odpowiadać warunkom podanym w cz. 1 przepisów.

11. Badania grubości blachy użytej na budowę poszczególnych części zbiornika gaśnicy. Grubość blachy powinna być zgodna z cz. 1 przepisów.

12. Badanie jakościowe składników ładunku. Składniki te muszą odpowiadać warunkom zawartym w cz. 1 „Przepisów".

13. Badanie rozpuszczalności składników naboju w gaśnicach płynowych i pianowych.

Przy rozpuszczaniu produktów suchych w przepisowych ilościach wody, celem przyrządzenia płynu gaśniczego nie powinno pozostać wię-

cej części nierozpuszczonych, jak 6% ogólnej wagi substancji suchej.

14. Badanie temperatury zamarzania ładunków trudno zamarzających. Temperatura zamarzania powinna wynosić:

a) dla gaśnic płynowych nie wyżej — 30° C,
b) dla gaśnic pianowych i tetrowych nie wyżej — 22° C.

15. Badanie przewodzenia prądu elektrycznego przez strumień płynu gaszącego w gaśnicach tetrowych i śniegowych.

Srtumień gaszący, długości 15 cm nie powinien praktycznie przewodzić prądu elektrycznego o napięciu 30.000 V.

III. Znakowanie (stemplowanie).

16. Gaśnice badanej partii, które odpowiadają przepisom, zostają ostemplowane cechą odbiorczą przez rzeczoznawców, przeprowadzających badanie z ramienia odbiorcy.

17. Gaśnice, które dadzą wyniki ujemne w wyżej podanych próbach, zostają odrzucone i nie mogą być używane do celów pożarniczych.

Część III. Warunki regulujące odbiór gaśnic.

1) Postępowanie przy zgłaszaniu typów.

Firma, która przedstawia gaśnice do zatwierdzenia typu winna złożyć w Urzędzie Morskim:

a) podanie wraz z rysunkiem gaśnicy uwidaczniającym wszystkie szczegóły z wymiarami,
b) poddać na terenie swej wytwórni w obecności komisji Zw. Str. Poż. R. P. i delegata Urzędu Morskiego badaniom przewidzianym w części III p. 3.

2) Zatwierdzenie wytwórni:

a) do użytku na statkach handlowych morskich mogą być dopuszczane jedynie gaśnice zatwierdzonej wytwórni, Urząd Morski wydaje zatwierdzenie po przeprowadzeniu badań (Część III 1 b.),
b) Urząd Morski może, o ile ze względu na bezpieczeństwo na statkach uzna to za konieczne i wskazane, w każdej chwili zabronić używania na stakach handlowych morskich gaśnic, produkowanych przez uprzednio ztawierdzoną wytwórnię. Przysługujące wytwórni odwołanie po takiej decyzji Urzędu Morskiego kierować należy do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

3) Zatwierdzenie typów.

Każdy typ gaśnicy przeznaczony do użytku na statkach morskich winien być zbadany przez Komisję wymienioną w części III. 1 b. i zatwierdzony przez Urząd Morski.

Mogą być również dopuszczone przez Urząd morski na życzenie wytwórcy typy gaśnic różniące się konstrukcją lub stosowanymi chemikalami, od powyższych przepisów, o ile gaśnice te wykażą specjalne zalety. Po zatwierdzeniu typu wytwórca winien dostarczyć bezpłatnie Urzędowi Morskiemu odpowiedni srubunek dla połączenia gaśnicy z pompą niezbędny dla dokonywania okresowych prób wodnych.

4) Odbiór gaśnic podlega urzędowemu odbiorowi dokonywanemu przez delegata Urzędu Morskiego w obecności przedstawicieli wytwórcy i ewent. nabywcy.

Do czynności odbiorczych należy badanie wymienione w części II rozdz. I. 1 a. niniejszych przepisów.

5) Próby okresowe.

Każda gaśnica podlega okresowym badaniom ciśnieniem wodnym. Pierwsza próba odbywa się na statku przed zainstalowaniem lub może być wykonana na życzenie wytwórcy we fabryce. Następne próby odbywają się na statku co 4 lata, a o ile wiek gaśnicy przekroczy 10 lat, próby wodne odbywają się co rok. Ciśnienie próbne dla nowych gaśnic wynosi 25 atm., a dla starcych 20 atm. powinno być utrzymane w ciągu 5 minut. Gaśnice w czasie próby nie powinny wykazać najmniejszej choćby nieszczelności.

Na gaśnicach, które nie wytrzymały próby okresowej, kasuje się poprzednią cechę.

6) Opłaty.

Opłaty za uznanie typów pobiera Związek Straży Pożarnej R. P. w ustalonej wysokości.

Opłaty za odbiór gaśnic pobiera Urząd Morski w wysokości 1 zł od gaśnicy nie mniej jednak niż 10 zł. Przy odbiorze w jednym dniu większej partii, za każdą gaśnicę ponad 50 zł, opłata wynosi 0,50 zł. W razie jeżeli odbiór nie odbywa się w Gdyni, Urząd Morski pobiera dodatkową opłatę za zwrot kosztów podróży delegata Urzędu do miejsca badania.

Dokonanie odbioru gaśnic Urząd Morski może uzależnić od złożenia zaliczki na pokrycie opłat i kosztów.

39.

Ogłoszenie
Komisarza Rządu w Gdyni

z dnia 10 stycznia 1938 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 648) ogłaszam: Unieważniam zagubiony dowód osobisty Nr 1333, wystawiony dnia 11 maja 1936 r. przez Komisariat Rządu w Gdyni

na nazwisko Stanisława Pierzgi, urodzonego dnia 7 maja 1920 r.

Komisarz Rządu:
w z. (—) Inż. Wł. Szaniawski,
Wicekomisarz Rządu.

40.

**Ogłoszenie
Zarządu Miejskiego w Toruniu**

z dnia 18 stycznia 1938 r.

o unieważnieniu dowodów osobistych.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 648) Zarząd Miejski ogłasza:

1) Unieważnia się zagubiony dowód osobisty Nr 5485, wystawiony przez Zarząd Miejski w Toruniu dnia 2 lipca 1931 r. na nazwisko Józefa Smoczyńskiego, urodzonego dnia 2 czerwca 1915 r. w Toruniu, zamieszkałego w Toruniu przy ulicy Podgórnej Nr 13.

2) Unieważnia się zagubiony dowód osobisty Nr 10134 wystawiony przez Zarząd Miejski w Toruniu dnia 20 sierpnia 1934 r. na nazwisko Elżbiety Ulmer, urodzonej dnia 4 listopada 1873 r. w Wąbrzeźnie, zamieszkałej w Toruniu przy ulicy Kościuszki 49.

Nr 6630/6/2.

Za Prezydenta Miasta:
(—) Bała,
Wiceprezydent miasta.

41.

**Ogłoszenie
Burmistrza miasta Wejherowa**

z dnia 18 stycznia 1938 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 648) ogłaszam: Unieważniam zagubiony dowód osobisty Nr 932/29 wystawiony przez Zarząd Miejski w Wejherowie dnia 28 czerwca 1929 r. na nazwisko Franciszka Fratzkiego, urodzonego dnia 17 czerwca 1879 r. w Pogódkach, powiatu kościerskiego.

Burmistrz:
w z. (—) Dr Taper.

42.

**Ogłoszenie
Zarządu Miejskiego w Pucku**

z dnia 24 stycznia 1938 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 648) ogłaszam: Unieważniam dowód osobisty Nr 53/32 wydany dnia 27 maja 1932 r. na nazwisko Pawła Boldy, urodzonego dnia 29 stycznia 1914 r. w Pucku.

Burmistrz:
(—) Stamirowski.

43.

**Ogłoszenie
Zarządu Miejskiego w Świeciu**

z dnia 28 grudnia 1937 r.

o unieważnieniu dowodów osobistych.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 648) Zarząd Miejski ogłasza:

Unieważnia się dowód osobisty wystawiony dnia 17 lutego 1933 r. przez Zarząd Miejski w Świeciu na nazwisko Fryca Mankego, urodzonego dnia 4 grudnia 1907 r.

Burmistrz:
(—) Słabęcki.

44.

**Ogłoszenie
Zarządu Miejskiego w Starogardzie**

z dnia 20 stycznia 1938 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 648) Zarząd Miejski ogłasza:

Unieważnia się zagubiony dowód osobisty Nr 1246/29 wystawiony przez Zarząd Miejski w Starogardzie dnia 5 września 1929 r. na nazwisko Kusza Franciszka, urodzonego dnia 1 września 1892 r. w Spęgawsku powiatu starogardzkiego.

IV M-k/80/38.

Burmistrz.
(—) Felski.

45.

Ogłoszenie
Zarządu Gminnego w Cekcynie

z dnia 11 stycznia 1938 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 648) Zarząd Gminny ogłasza: Unieważnia się dowód osobisty Nr 39228 wystawiony dnia 16 października 1933 r. przez Wójtostwo Okiersk na nazwisko Jana Słomińskiego, urodzonego dnia 13 stycznia 1906 r. w Hucie.

Wójt:
(—) Czerski.

46.

Ogłoszenie
Zarządu Gminnego w Skórczu

z dnia 14 stycznia 1938 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 648) Zarząd Gminny ogłasza: Unieważnia się zagubiony dowód osobisty Nr 47 wydany przez Sołectwo Wielbrandowo dnia 16 stycznia 1930 r. na nazwisko Ida Schwarz, urodzonej dnia 4 marca 1879 r. w Wielbrandowie.

Wójt:
(—) Taszarek.

47.

Ogłoszenie
Zarządu Gminnego w Karsinie

z dnia 20 stycznia 1938 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 72 poz. 648) Zarząd Gminny ogłasza: Unieważnia się skradziony dowód osobisty Nr D. t. 7/37 wystawiony dnia 22 kwietnia 1937 r. na nazwisko Zygmunta Talewskiego, urodzonego dnia 20 lutego 1915 r. w Karsinie.

Wójt:
(—) Rekowski.

48.

Wyciąg ze statutu spółki wodnej w Brodnicy.

§ 1.

Nazwa Spółki: „Spółka wodna Brodnica". Siedzibą spółki jest miasto Brodnica.

§ 2.

Celem spółki jest osuszenie gruntów według ogólnego planu sporządzonego przez inżyniera Skriabina w Nowym Mieście z dnia 20 maja 1937 r. oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Plan składa się z:
1) Sprawozdania objaśniającego;
2) Kosztorysu;
3) Spisu gruntów należących do spółki z nazwiskami właścicieli.

Uwierzytelniony plan składa się u władzy nadzorczej spółki.

Przewodniczący spółki otrzymuje uwierzytelniony odpis planu celem przechowania i uzupełnienia.

§ 5.

Walne zebranie tworzą obowiązani do opłacania składek członkowie, których grunty włączone zostały do spółki.

Każdemu członkowi spółki przysługuje prawo przynajmniej jednego głosu.

Na każde 5 zł przypadającego na członka udziału w opłatach przysługuje temu członkowi prawo jednego głosu. Otrzymane przy takim obliczeniu ułamki głosu odrzuca się, o ile są mniejsze od połowy i dopełnia się do jedności, o ile są od połowy większe.

Listę głosujących sporządza zarząd i wywiesza ją na przeciąg 4 tygodni u przewodniczącego w miejscu przeznaczonym do ogłoszeń. Termin wywieszenia ogłasza się poprzednio w gminach należących całkowicie lub częściowo do spółki, przyjętym tamże zwyczajem, poza tym w gazecie przeznaczonej do zamieszczenia publicznych zawiadomień spółki.

Wnioski o sprostowanie listy głosujących zgłaszać można każdego czasu.

Poszczególny członek zlecić może oddanie swego głosu innemu członkowi, upełnomocniwszy go piśmiennie. Współwłaściciele jednego i tego samego gruntu głosują wspólnie; nieobecnych współwłaścicieli uważa się jako głosujących w myśl obecnych.

Wykonują prawo głosu w imieniu:
1) niezdolnych do załatwiania spraw swoich lub ograniczonych w załatwieniu spraw swoich — ich prawni zastępcy,
2) żon — mężowie,
3) osób prawnych — ich ustawą wyznaczeni zastępcy.

§ 16.

Walne zebranie stanowi o:
1) wyborze członków zarządu i ich zastępców,
2) wysokości odszkodowania dla przewodniczącego, technika oraz prowadzącego rachunkowość,
3) wyborze sędziów rozjemczych i ich zastępców,
4) zmianie statutu według art. 176 ust. 1, 2 i 3 ustawy wodnej,
5) ustanowieniu budżetu oraz stwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości,
6) rozwiązaniu spółki.

§ 17.

Celem wyboru zarządu, władza nadzorcza zwołuje pierwsze walne zebranie, która równocześnie sporządza tymczasową listę głosujących według stosunków obszarów wykazanych w rejestrze gruntowym spółki, a zaokrąglonych do pełnej liczby hektarów.

Następne walne zebrania zwołuje zarząd w okolicznościach przewidzianych niniejszym statutem zgodnie z art. 161 ustawy wodnej.

Zwołanie walnego zebrania spółki winno się odbywać przez publiczne ogłoszenia:
1) w gazecie obranej do zamieszczania zawiadomień spółki,
2) w gminach leżących całkowicie lub częściowo w obrębie spółki w sposób tamże przyjęty.

Termin walnego zebrania wyznaczać należy przynajmniej na 14 dni przed ogłoszeniem.

Uchwały walnego zebrania są ważne bez względu na ilość obecnych członków dopiero w drugim terminie, zwołanie którego winno nastąpić nie później jak w ciągu dni 14, od daty pierwszego terminu walnego zebrania.

§ 24.

Spółka umieszcza ogłoszenia pod swoim nazwiskiem z podpisem przewodniczącego.

Publiczne ogłoszenia umieszcza spółka w orędowniku powiatu brodnickiego oraz w gminach leżących całkowicie lub częściowo w obrębie spółki.

Nr Pr. 31/51.

Brodnica, dnia 12 sierpnia 1937 r.

Starosta Powiatowy.
(—) M. Galusiński.

49.

OGŁOSZENIA SĄDOWE.

1. Nieruchomość położona w Błotach i w chwili uczynienia wpisu o przetargu zapisana w księdze gruntowej Błoto, tom III, wykaz liczba 61 na imię Józefa Piękosia i tegoż żony Anieli Piękoś z domu Wnęk po równych częściach i prawach zostanie w drodze egzekucji na wniosek firmy Credit Sp. z ogr. odp. w Poznaniu dnia 19 marca 1938 r. o godz. 10 przed południem wystawioną na przetarg przed niżej oznaczonym Sądem pokój Nr 13.

Nieruchomość wiejska jest włością rolną położoną w Błotach pow. Chełmiński. Obszar wynosi: 7,72,70 ha. Czysty dochód gruntowy wynosi 16,73 tal. Klasy gruntów 7 i 8. Zabudowania składają się z domu mieszkalnego na 1 rodzinę z stajnią, ze stodołą i remizy.

Wartość użytkowa budynków wynosi 60 mk. Roczna kwota podatku budynkowego wynosi 2,40 mk, wykaz matrykuły 62. Księga podatku budynkowego nr 34.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 12 stycznia 1934 r.

Niniejszym wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich

odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.
1 K 25/32.

Chełmno, dnia 18 grudnia 1937 r.

Sąd Powiatowy.

2. Tytułem wynagrodzenia za przymusowo wykupione grunta po myśli przepisów o reformie rolnej, od Józefa Stencla właściciela majątku Szramowo karta 1 zamieszkałego w Pluskowęsach pow. Wąbrzeźno złożone zostały gotówką 12.030,21 zł i 54.300 zł obligacjami 3% państwowej renty ziemskiej.

Do podziału tego depozytu wyznacza się termin w tut. Sądzie pokój 51 dnia 10 marca 1938 r. godz. 10.

Wierzyciele szukający zaspokojenia z wynagrodzenia roszczeń w hipotece nieujawnionych winni zgłosić je najpóźniej w terminie wyznaczonym do rozdziału pod rygorem, że w razie nie zgłoszenia rozdział wynagrodzenia nastąpi wedle stanu ujawnionego w hipotece z pominięciem innych roszczeń, a roszczenia oparte na prawie publicznym stracą uprzywilejowane pierwszeństwo i znaleźć będą mogły zaspokojenie tylko z reszty wynagrodzenia, jaka pozostanie po zaspokojeniu wierzycieli hipotecznych.
6 E 510/37.

Brodnica, dnia 31 grudnia 1937 r.

Sąd Grodzki.

3. Rzymsko-Katolicki Kościół w Odrach wniósł o wykluczenie w drodze postępowania wywoławczego wierzyciela ciężaru zapisanego w dziale III księgi wieczystej Odry k. 123 pod l. b. 11 b wynikającego z § 2 recesu oraz wierzyciela hipoteki zapisanej w księdze wieczystej Odry k. 123 w dziale III pod l. b. 13 w kwocie 49 wzgl. 48 talarów z 6% odsetkami na rzecz posiedziciela Michała Berendta z Odrów.

Wzywa się wierzycieli, aby najpóźniej w terminie wywoławczym dnia 15 marca 1938 r. przed południem o godz. 12 w tutejszym Sądzie pokój nr 15 zgłosili swe prawa do wyżej wymienionych wierzytelności zaintabulowanych pod rygorem wykluczenia z prawami.
III Co 172/37.

Czersk, dnia 30 grudnia 1937 r.

Sąd Grodzki.

4. Obwieszczenie. List hipoteczny z dnia 30 marca 1914 r. utworzony dla hipoteki w kwocie 18.000 mk z 4½% odsetkami na rzecz Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu kościerskiego w Kościerzynie zapisanej na nieruchomości Skarszewy karta 723 w dziale III pod liczbą bież. 3 pozbawia się mocy prawnej.
3 Co 133/37.

Sąd Grodzki.

5. Wyrok wykluczający. W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej. W sprawie wywoławczej konduktora kolejowego Edmunda Borcowskiego w Grudziądzu Wiślana nr 7 zast. przez adw. Juliana Szychowskiego w Grudziądzu ul. Mickiewicza 8 Sąd Grodzki w Wąbrzeźnie po przeprowadzonej ustnej rozprawie w dniu 16 października 1935 r. przez sędziego as. sąd. K. Schwarza orzekł:

I. List hipoteczny dotyczący hipoteki w kwocie 10.000 marek wpisanej w księdze gruntowej Mgowo karta 43 w dziale III pod l. b. 3 pozbawia się mocy prawnej.

II. Koszty ponosi wnioskodawca.
Nr 3 Co 22/35.

Sąd Grodzki.

6. Obwieszczenie. W sprawie spadkowej po zmarłej dnia 26 grudnia 1932 r. Bercie Wernicke ze Świecia, wzywa się na zasadzie § 1965 k. c. osoby interesowane do zgłoszenia swych praw spadkowych tut. Sądowi najpóźniej do dnia 20 marca 1938 r. pod rygorem stwierdzenia, że po Bercie Wernicke oprócz Skarbu Państwa nie ma innego spadkobiercy.

Świecie, dnia 20 grudnia 1937 r.

Sąd Grodzki.

7. Wyrokiem wykluczającym z dnia 8 stycznia 1938 r. pozbawiono mocy prawnej polisę ubezpieczeniową na życie nr 319118, opiewającą na kwotę 1.000 zł, wystawioną przez P. K. O. w Warszawie na rzecz śp. Bernarda Czartowskiego z Wejherowa.
4 Co 11/37.

Wejherowo, dnia 13 stycznia 1938 r.

Sąd Grodzki

8. Wywołanie. Właściciel Erich Pachur z Smazyna, powiat Morski postawił wniosek na wywołanie listu hipotecznego na dług gruntowy zapisany w księdze gruntowej Smazyno wykaz l. 4 w oddziale III pod nr 2 w wysokości 9.000 marek niem. bez odsetek na rzecz Deutsche Bau-

ernbank für Westpr. Gesellschaft mit beschränkter Haftung in Danzig.

Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie w dniu 7 maja 1938 r. przed południem o godz. 10 w podpisanym Sądzie (pokój l. 7) odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentu.
4 Co 14/37.

Wejherowo, dnia 18 stycznia 1938 r.

Sąd Grodzki.

9. Uchwała. W sprawie upadłościowej co do majątku firmy Rotszuld w Grudziądzu wyznacza się termin końcowy na dzień 11 marca 1938 r. godzina 10 przed Sądem Grodzkim w Grudziądzu, pokój nr 19.
3 N 22/31.

Grudziądz, dnia 12 stycznia 1938 r.

Sąd Grodzki.

10. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano pod nr 350, że małżonkowie rolnik Stanisław Michewicz z Młyna Handlowego powiat Wąbrzeźno i Adela z domu Dąbrowska umówili ogólną wspólność majątkową, która po śmierci jednego z małżonków ustaje.

Golub, dnia 8 stycznia 1938 r.

Sąd Grodzki.

11. Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś pod nr 820, że małżonkowie Antoni Robaczewski i jego żona Marta Robaczewska z domu Ferschke zamieszkali w Rywałdzie powiat Grudziądz umową notarialną z dnia 22 czerwca 1936 r. zmienili ogólną wspólność majątkową i zaprowadzili zupełny rozdział majątkowy.

Grudziądz, dnia 11 stycznia 1938 r.

Sąd Grodzki.

12. Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś pod nr 1994, że małżonkowie rolnik Ignacy Kruczkowski i jego żona Monika z domu Basmus zamieszkali w Kruszach powiat Świecie umową notarialną z dnia 10 września 1937 r. zawarli ogólną wspólność małżeńsko-majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Grudziądz, dnia 19 października 1937 r.

Sąd Grodzki.

13. Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś pod nr 2001, że małżonkowie Brunon Kaszewski i jego żona Józefa z domu Igielska zamieszkali w Grudziądzu ul. Mirosławskiego nr 4 umową notarialną z dnia 3 lipca 1937 r. zawarli ogólną małżeńską wspólność majątkową.

Grudziądz, dnia 11 stycznia 1938 r.

Sąd Grodzki.

14. Do tutejszego rejestru małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś pod nr 2000, że małżonkowie rolnik Antoni Rutkowski i jego żona Helena z domu Lamparska zamieszkali w Łasinie powiat Grudziądz umową notarialną z dnia 31 sierpnia 1937 r. umówili ogólną wspólność majątkową małżeńską.

Grudziądz, dnia 11 stycznia 1938 r.

Sąd Grodzki.

15. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych tutejszego Sądu Grodzkiego wpisano, że:
5185 Hieronim i Cecylia ur. Brylowska małż. Drewa z Ostrzyc,
5187 Antoni i Eryka ur. Zblewska małż. Magulscy z Gołubia,
5188 Jan i Cecylia Barbara ur. Kreft małż. Wilczewscy z Warzna,
5189 Teofil i Rozalia ur. Formela małż. Góra z Borzestowa,
5190 Jan i Prakseda ur. Tusk małż. Pobłoccy jun. z Sikorzyna,
zawarli ogólną wspólność majątkową z tym, że na wypadek śmierci jednego z małżonków wykluczona jest nadal trwająca wspólność.
5186 Brunon i Helena ur. Beyer owd. Czaja małż. Drewa z Kartuz,
5191 Stanisław i Teresa ur. Czaja małż. Drywa z Łyśniewa wyb. postanowili zupełny rozdział majątkowy z wykluczeniem prawa małżonka do zarządu i użytkowania majątku żony.

Kartuzy, dnia 17 stycznia 1938 r.

Sąd Grodzki.

16. W rejestr małżeńskich praw majątkowych wpisano: Paweł Dembek, rolnik z Kona-

rzyn, powiat kościerski i jego żona Aniela ur. Rekowska, l. śl. Ossowska, umową z dnia 13 grudnia 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową.

Starogard, dnia 21 stycznia 1938 r.

Sąd Grodzki.

17. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano jak następuje:

Nr 1737 — Rolnik Antoni Damaschke z Bojana i żona jego Pelagia ur. Machalińska. Kontr. notarialn. z dnia 13 stycznia 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1738 — Rolnik Alfons Miotk z Małego Doniemierza i żona jego Helena ur. Dosz. Kontraktem notarialnym z dnia 3 marca 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1739 — Rolnik Leon Stankowski z Strzepcza i żona jego Anna ur. Kobiela. Kontraktem notarialnym z dnia 24 lutego 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1740 — Rolnik Jan Czerwicki z Mł. Doniemierza i żona jego Józefa ur. Polaschkówna. Kontraktem notarialnym z dnia 22 stycznia 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1741 — Rolnik Franciszek Wolski z Dobrzewina i żona jego Anna ur. Rode. Kontraktem notarialnym z dnia 3 marca 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1742 — Rolnik Władysław Bobrucki z Luzina i żona jego Waleska ur. Koszałka. Kontraktem notarialnym z dnia 28 stycznia 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1743 — Kupiec Jan Czonstke z Kielna i żona jego Elżbieta ur. Niklas. Kontraktem notarialnym z dnia 16 kwietnia 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1744 — Rolnik Jan Haze z Mł. Doniemierza i żona jego Waleria ur. Stenka. Kontraktem not. z dnia 22 grudnia 1936 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1745 — Rolnik Stanisław Albecki z Wl. Doniemierza i żona jego Agnieszka z domu Ziman. Kontraktem not. z dnia 22 stycznia 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1746 — Rolnik i właściciel Józef Konkol z Kębłowa i żona jego Helena ur. Mienik. Kontraktem notarialnym z dnia 22 marca 1937 r. wprowadzono zupełne rozłączenie majątkowe przy równoczesnym wykluczeniu zarządu i użytkowaniu majątku żony przez męża. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1747 — Robotnik Willi Hoffmann w Rumii i jego żona Gertruda ur. Stern. Kontraktem notarialnym z dnia 13 maja 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową małżeńską z równoczesnym wykluczeniem trwania dalszej wspólności majątkowej w razie śmierci jednego z małżonków z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1748 — Rolnik Jan Hebel z Melwińskiejhuty i jego żona Rozalia ur. Herrmann. Kontraktem notarialnym z dnia 17 kwietnia 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1749 — Rolnik Paweł Szymański w Grabówcu pow. morski i jego żona Otylia ur. Płocka. Kontraktem notarialnym z dnia 12 marca 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową małżeńską z równoczesnym wykluczeniem trwania dalszej wspólności majątkowej w razie śmierci jednego z małżonków z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1750 — Rolnik Franciszek Libon w Dobrzewinie i żona jego Agnieszka ur. Kaszuba. Kontraktem notarialnym z dnia 24 maja 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową z równoczesnym wykluczeniem trwania dalszej wspólności majątkowej w razie śmierci jednego z małżonków z dziećmi. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1751 — Rolnik Aleksander Kreft w Łącznym Dole poczta Pomieczyno i jego żona Monika ur. Konkol. Kontraktem notarialnym z dnia 3 kwietnia 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową małżeńską z równoczesnym wykluczeniem trwania dalszej wspólności majątkowej w razie śmierci jednego z małżonków z dziećmi. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1752 — Rolnik Augustyn Dawidowski z Bolszewa i żona jego Anna ur. Baucmer. Kontraktem notarialnym z dnia 29 października 1936

r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1753 — Rolnik Józef Wojewski z Gowina i żona jego Elżbieta z domu Labudda. Kontraktem notarialnym z dnia 30 maja 1936 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1936 r.

Nr 1754 — Dr Stefan Czarnecki not. z Wejherowa i żona jego Blanka ur. de Abancourt. Kontraktem notarialnym not. Chudzińskiego w Gdyni z dnia 30 czerwca 1937 r. wprowadzono zupełne rozłączenie majątkowe przy równoczesnym wykluczeniu zarządu i użytkowania majątku żony przez męża. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1755 — Rolnik Waldemar Reinhold Kurt Rühlmann z Szemuda i żona jego Kristel Dorota Katarzyna ur. Mikley. Aktem notarialnym z dnia 17 czerwca 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1756 — Robotnik Jan Stefanowski z Redy i żona jego Maria ur. Schwichtenberg. Kontraktem notarialnym z dnia 18 czerwca 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1757 — Rolnik Stanisław Jeliński z Kielna i żona jego Marta ur. Bresa. Aktem notarialnym z dnia 11 marca 1933 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1758 — Rolnik Florian Lewiński z Miłoszewa i żona jego Anna ur. Syldatke. Aktem notarialnym z dnia 28 czerwca 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1759 — Rolnik Leon Czerwionka z Pętkowic i żona jego Wanda z domu Lützów. Aktem notarialnym z dnia 5 lipca 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1760 — Rolnik i kołodziej Jan Andrzej Styn z Letniego-dworu i żona jego Gertruda ur. Schmidtke. Aktem notarialnym z dnia 24 sierpnia 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1761 — Rolnik Józef Bużan z Grabówca i żona jego Anna ur. Potrykus. Aktem notarialnym z dnia 7 lipca 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1762 — Rolnik Franciszek Kass z Reszków i żona jego Anna ur. Schmuda. Kontraktem notarialnym z dnia 21 czerwca 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1763 — Rolnik Wilhelm Cunow z Luzina i żona jego Małgorzata ur. Kreft. Aktem notarialnym z dnia 28 czerwca 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1764 — Rolnik Jan Syldatk (Soldatk) z Strzepcza wyb. i żona jego Bronisława ur. Formela. Kontraktem notarialnym z dnia 27 listopada 1933 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1765 — Rolnik Józef Gruba z Mł. Doniemierza i żona jego Waleria ur. Pelcerówna. Kontraktem z dnia 28 lipca 1937 r. wprowadzo- ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Nr 1766 — Rolnik Władysław Leyk z Lini i żona jego Monika ur. Pawelczyk. Aktem notarialnym z dnia 27 września 1937 r. wprowadzono ogólną wspólność majątkową. W razie śmierci jednego z małżonków wyklucza się dalszą wspólność z potomkami. Wpisano dnia 30 listopada 1937 r.

Sąd Grodzki Wejherowo.

18. W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej. W sprawie wywoławczej Jadwigi z Augustyńskich Szulcowej w Tucholi wnioskodawczyni o wywołanie listu gruntowego Sąd Grodzki w Tucholi, po przeprowadzonej ustnej rozprawie w dniu 27 lipca 1935 r. przez sędziego grodzkiego Hoppego przy współudziale protokólanta pom. kanc. Kasprzakównej dnia 3 sierpnia 1935 r. orzekł:

1) List gruntowy długu gruntowego na kwotę 5.452,80 mk, z 5% odsetkami zapisany w księdze wieczystej Koślinka karta 197 w dziale III pod nr 35 pozbawia się mocy.

2) Koszty postępowania ponosi wnioskodawczyni.

I Co 46/35.

Sąd Grodzki.

19. Wyrok wykluczający. W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej! W sprawie wywoławczej Alojzego Pastewskiego rolnika w Lnianie powiat Świecie — zast .przez adwokata Mariana Zycha

w Świeciu Sąd Grodzki w Świeciu przez sędziego Gr. J. Wiśniewskiego orzekł:

I. List hipoteczny odnośnie hipoteki zapisanej w księdze wieczystej nieruchomości Lniano wykaz L. 13 w dziale III pod L. 8 z tytułu pożyczki w kwocie 1500 mk z 4½% odsetkami w stosunku rocznym na rzecz Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu świeckiego w Świeciu pozbawia się mocy w drodze postępowania wywoławczego.

3 F 6/37.

20. Wyrok wykluczający. W sprawie Piotra Mańskiego z Łabędzia pow. Wąbrzeźno wnioskodawcy, Sąd Grodzki w Wąbrzeźnie przez sędziego grodzkiego Adama Śmiesznego w dniu 30 października 1937 r. orzekł:

I. List hipoteczny odnoszący się do hipoteki w wysokości 1.500 marek z 5% odsetkami zapisanej w aktach wieczystych nieruchomości Wąbrzeźno tom 32 karta 861 oznaczenia gruntowego w dziale III pod nr 1 dla Maksa Joelsohna zam. w Wąbrzeźnie.

II. List hipoteczny odnoszący się do hipoteki we wysokości 4.000 marek z 10% odsetkami zapisanej w aktach wieczystych nieruchomości Wąbrzeźno tom 32 karta 861 oznaczenia gruntowego w dziale III, pod nr 10 dla Marianny z Kwiatkowskich Sobocińskiej z Wąbrzeźna, uznaje się za pozbawione mocy. Koszty postępowania ponosi wnioskodawca Piotr Mański.

3 Co 167/36.

Sąd Grodz[illegible]

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Ogłoszenia o zaginięciu dokumentów.

1. Anastazja Hass, zamieszkała w Toruniu, zgłasza kradzież karty rejestracyjnej samochodu T 60 — 057, oraz książeczki tożsamości samochodu.

2. Zgłasza się kradzież dowodu rejestracyjnego samochodu A 60 — 695 wydanega na nazwiska Władysława Strakacza, pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych oraz dawadu asobistego wystawianego na nazwisko Alfonsa Bielickiego.

3. Alfons Korzuchowski, zamieszkały w Lipinkach, zgłasza zagubienie dowodu osabistego Nr 56 wydanego przez Sołectwo w Lipinkach, araz dowodu zarejestrawania Nr 1658 wydanego przez Wydział Powiatowy w Świeciu.

4. Rudalf Riemer, zamieszkały w Nieszawce, powiatu toruńskiego, zgłasza zagubienie pozwolenia na broń Nr rej. 160 wydanego przez Starostwo Powiatawe w Toruniu.

5. Jan Kaszubowski, zamieszkały w Grudziądzu, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej, wydanej przez P. K. U. w Kościerzynie.

6. Wacław Zglinicki, zamieszkały w Toruniu, zgłasza kradzież dowodu osobistego wydanego przez Zarząd Miejski w Toruniu, pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych wydanego przez Urząd Wojewódzki Pamorski araz odznaki I-go Korpusu Wojsk Polskich.

7. Józef Gryza, zamieszkały w Chełmży, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Grudziądz.

8. Adela Stahlkowa, zamieszkała w Pruszczu, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia seria A Nr 734816.

9. Zaginęła książeczka wojskowa wystawiana przez P. K. U. Grudziądz na nazwisko Mikołaja Daniszewskiego.

10. Paweł Hoza, zamieszkały w Rumi, powiatu morskiego, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej, wydanej przez P. K .U. Gdynia.

11. Feliks Idzikawski, zamieszkały w Sępólnie Krajeńskim, zgłasza kradzież książeczki wojskowej, oraz dowodu osabistego.

12. Pelagia Walter, zamieszkała w Gdyni, zgłasza zagubienie dowodu osobistego wystawionego przez Sołectwo w Sampławie.

13. Zagubiono dowody osobiste wystawione przez Zarząd Miejski w Bydgoszczy: 1) Nr 5764 wystawiony na nazwisko Mager Marian, 2) Nr 4263 wystawiony na nazwiska Kosmala Roman.

14. Augustyn Warczak, zamieszkały w Śliwicach, zgłasza zagubienie dowodu tożsamości konia seria A Nr 636034.

14. Jan Kneba, zamieszkały w Kościerzynie, zgłasza zagubienie karty powołania.

15. Władysław Strzelecki, zamieszkały w Chełmży, zgłasza zagubienie książeczki wojskawej, wydanej przez P. K. U. Starogard.

16. Stefan Drzewicki, zamieszkały w Gdyni, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wystawionej przez P. K. U. Kalisz.

17. Alfons Piątkowski, zamieszkały w Tucholi, zgłasza zagubienie książeczki wojskawej wydanej przez P. K. U. Inowrocław.

18. Feliks Piątkowski, zamieszkały w Tucholi, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. Grudziądz.

19. Maksymilian Behrendt, zamieszkały w Górznie, zgłasza zaginięcie świadectwa szkolnego klasy 3 z raku 1930/31 wydanego przez Państwowe Gimnazjum w Grudziądzu.

20. Stanisław Ostrawski, zamieszkały w Rębiechowie, zgłasza zniszczenie (spalenie) dowadu osobistego wystawianego przez Sołectwo w Bysewie.

21. Stanisław Sabinarz, zamieszkały w Rywałdzie, zgłasza zniszczenie (spalenie) książeczki wojskowej, wydanej przez P. K. U. Starogard.

22. Zaginęła książeczka tożsamości konia seria E Nr 142460, wystawiona na imię A. Wilhelm w Osówku.

23. Ottan Schleritt, zamieszkały w Nowem, zgłasza zagubienie dowodu osobistego wystawionego przez Zarząd Miejski w Nowem.

24. Wawrzyniec Chmielewski, zamieszkały w Toru-

niu, zgłasza zagubienie dowodu osobistego wystawionego w roku 1936 przez Zarząd Miejski w Toruniu.

25. Tadeusz Wyganowski, zamieszkały w Gołębiewku, zgłasza zagubienie karty łowieckiej Nr 3341 wystawionej dnia 13 listopada 1934 r. z ważnością do dnia 28 lutego 1937 r. przez Starostwo Powiatowe w Grudziądzu.

26. Franciszek Dera, zamieszkały w Dorposzu Szlacheckim, zgłosza zagubienie książeczki wojskowej, wystawionej przez P. K. U. Ostrów Wlkp.

27. Zarząd Gminny w Godziszewie, zgłosza zagubienie dowodu tożsomości konia seria E Nr 124267 wystawiony przez R. I. K. w Starogordzie na nazwisko Edworda Schreibera w Dąbrówce.

28. Bronisław Kłosiński, zamieszkały w Rajkowach, unieważnia książeczkę oszczędnościową Nr 2663 wystawioną dnia 14 grudnia 1931 r. przez Komunolną Kasę Oszczędności powiatu tczewskiego w Tczewie.

29. Hildegarda Kliewer, zamieszkała w Mątawach, zgłasza zniszczenie się przez pożar dowodu osobistego Nr 42 wystawionego dnia 7 sierpnia 1929 r. przez Sołectwo w Mątawach.

30. Paul Kliewer, zamieszkały w Mątawach, zgłosza spalenie się świadectw stanowienia klaczy „Flory" z roku 1934 przez ogiera „Orkan" i z roku 1935 przez ogiera „Williger" oraz dowody urodzenia się źrebiąt z roku 1935 i 1936.

31. Antonina Likowo, sekretarz adm. w Grudziądzu, zgłasza zaginięcie legitymacji służbowej Nr 843 wystawionej dnia 27 marca 1935 r. przez Izbę Skarbową w Grudziądzu.

32. Antoni Turski, zamieszkały w Morgach, zgłasza zagubienie dowodu osobistego Nr 147 wystawionego dnia 23 lutego 1932 r. przez Sołtysa w Morgach.

33. Kurt Białas, zamieszkały w Lubawie, zgłasza zagubienie legitymacji Nr 689 wystawionej przez Mazowiecki Inspektorat Okręgowy Straży Granicznej w Ciechanowie.

34. Franciszek Gburkowski, zamieszkały w Warszawie, zgłasza zagubienie legitymacji Nr 380 wystawionej przez Akademię Stomatologiczną w Warszawie.

35. Brunon Prymka, zomieszkały w Skarszewach, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wystawionej przez P. K. U. Kościerzyno.

36. Rozalia Radtke, zamieszkała w Mierzynie, zgłaszo zagubienie dowodu osobistego Nr D — 28/37 wystawionego przez Zarząd Gminny w Łąkorzu.

37. Leonard Gryza, zamieszkały w Wąbrzeźnie, zgłasza zagubienie książeczki wajskowej wystawianej przez P. K. U. Toruń.

38. Władysław Buczkowski, zamieszkały w Wąbrzeźnie, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wystawionej przez P. K. U. w Toruniu.

39. Zagubiono dowód osabisty wystawiony na nazwisko Leona Dąbrowskiego.

40. Ubezpieczalnia Społeczna w Tczewie unieważnia z powodu zagubienia legitymację ubezpieczeniową Nr 7.206.702 wystawioną na nazwisko Laskowski Jan, Więckowy.

41. Bronisław Niedźwicki, zamieszkały w Wejherowie, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej i karty mob. z przynależnością do P. K. U. Gdynia.

Komunikaty.

1.

Urząd Wojewódzki Pomorski w Toruniu zamierza obsadzić stanowiska urzędników I kat.:

1) inżyniero hydrotechnika w Oddziale Regulacji Rzek,

2) inżyniera hydrotechnika w Państwowym Zarządzie Wodnym w Toruniu.

Wymagane kwalifikacje: nieprzekroczony 30 rok życie, dobry stan zdrowia, odbyta służba wojskowa, obywatelstwo polskie, ukończone studia na wydziale wodnym Politechniki oraz dokładna znajomość pomiarów geodezyjnych i hydrotechnicznych.

Na powyższe stanowiska mogą być przyjęci kandydaci w charakterze proktykantów wg ustawy o państw. służbie cywilnej za wynagrodzeniem wg X gr. up. Stanowiska te mogą być również obsadzone przez pracowników kontraktowych za wynagrodzeniem wg VIII gr. uposażenia urzędników państwowych.

Podania z dołączeniem zwykłych odpisów dokumentów:

a) metryki urodzenia,

b) świadectwa obywatelstwa polskiego,

c) dyplomu inżyniera hydrotechnika,

d) wyciągu z książeczki wojskowej stwierdzającego stosunek do służby wojskowej,

e) zaświadczeń odbytej praktyki, oraz

własnoręcznie napisanego życiorysu i oświadczenia czy kandydat ubiega się o stanowisko praktykanta czy pracowniko kontroktowego należy przesyłać do Urzędu Wojewódzkiego Pomorskiego w Toruniu.

2.

Urząd Wojewódzki Pomorski podaje poniżej do wiadomości zainteresowanej ludności województwa pomorskiego terminy i miejsca tragów remontowych na terenie komisyj remontowych Nr 1, 2 i 3 w podokresie IV-ym ustalone przez Ministerstwo Spraw Wojskowych (Dow. Taborów i Szef. Remontu).

Dnia 5 lutego 1938 r. godz. 9 — Słonim, pow. i st. kol. Słonim, woj. nowogródzkie (targowica).

Dnia 8 lutego 1938 r. godz. 9 — Kobryń, pow. i st. kol. Kobryń, woj. poleskie (torgowica).

Dnia 9 lutego 1938 r. godz. 9 — Brześć n/B., pow. i st. kol. Brześć n/B., woj. poleskie (targowica).

Dnia 11 lutego 1938 r. godz. 9 — Warszawa, Ratuszowa 21.

Dnia 16 lutego 1938 r. godz. 9 — Łowicz, pow. i st. kol. Łowicz, woj. warszawskie (targowica).

Dnia 18 lutego 1938 r. godz. 11,30 — Aleksandrów Kuj., pow. Nieszawa, st. kol. Aleksandrów Kuj., woj. warszawskie (targowica).

Dnia 22 lutego 1938 r. godz. 9 — Mława, pow. i st. kol. Mława, woj. warszawskie (targowica).

Dnia 25 lutego 1938 r. godz. 9 — Radzyń Podl., pow. Rodzyń Podl., st. kol. Bedlno, woj. lubelskie (targowica).

Dnia 4 marca 1938 r. godz. 9 — Wilno (spęd na rynku kalwaryjskim).

Dnia 17 marca 1938 r. godz. 9 — Oszmiana, pow. i st. kol. Oszmiana, woj. wileńskie (targowica).

Dnia 18 marca 1938 r. godz. 9 — Oszmiana, pow. i st. kol. Oszmiana, woj. wileńskie (targowica).

Komisja Remontowa Nr 2.

Dnio 4 lutego 1938 r. gadz. 10 — Jabłonowo, st. kol. Jabłonowo, pow. Brodnica, woj. pomorskie (targowico).

Dnia 5 lutego 1938 r. godz. 10 — Chełmżo, st. kol. Chełmża, pow. Toruń, woj. pomorskie (plac przy rzeźni).

Dnia 8 lutego 1938 r. godz. 10 — Konin, st. kol. i pow. Konin, woj. łódzkie (targowica).

Dnia 9 lutego 1938 r. godz. 10 — Koło, st. kol. i pow. Koło, woj. łódzkie (targowica).

Dnia 10 lutego 1938 r. godz. 10 — łęczyca, st. kol. i pow. łęczyca, woj. łódzkie (targowica).

Dnia 11 lutego 1938 r. godz. 10 — Inowrocław, st. kol. i pow. Inowrocław, woj. Poznań (targowica).

Dnia 15 lutego 1938 r. godz. 10,45 — Śrem, st. kol. i pow. Śrem, woj. poznańskie (targowica).

Dnia 17 lutego 1938 r. godz. 13 — Ostrzeszów, st. kol. Ostrzeszów, pow. Kępno, woj. poznańskie (plac pokazowy).

Dnia 19 lutego 1938 r. godz. 10 — Sieradz, st. kol. i pow. Sieradz, woj. łódzkie (targowica).

Dnia 22 lutego 1938 r. godz. 10 — Piotrków, st. kol. i pow. Piotrków, woj. łódzkie (plac wyścigawy).

Dnia 23 lutego 1938 r. godz. 9 — Radomsko, st. kol. i pow. Radomsko, woj. łódzkie (targawica).

Komisja Remontowa Nr 3.

Dnia 4 lutego 1938 r. godz. 9 — Jędrzejów, pow. i st. kol. Jędrzejów, woj. kieleckie (targowica).

Dnia 9 lutego 1938 r. godz. 9 — Kołamyja, pow. i st. kol. Kołomyja, woj. stanisławowskie (targowica).

Dnia 15 lutego 1938 r. godz. 10,30 — Dębica, pow. i st. kol. Dębica, woj. krakowskie (targowica).

Dnia 17 lutego 1938 r. godz. 9,30 — Bochnia, pow. i st. kol. Bochnia, woj. krakowskie (targowico).

Dnia 23 lutego 1938 r. godz. 9 — Garbatka, pow. Kozienice, st. kol. Garbatka, woj. kieleckie (targowica).

Za Wojewodę:
(—) Grzanka,
Naczelnik Wydziału Wojskowego.

Adres redakcji i administr. „Pom. Dziennika Wojewódzkiego": Urząd Wojewódzki Pomorski, Toruń, telefon Redakcji 14-95, Administracji 10-68. — Prenumerata: za rok 18,— zł, za kwartał 5,— zł. Cena niniejszego numeru 1,— zł. Cena ogłoszeń: wiersz jednołamowy 60 groszy. — Prenumeratę należy zamawiać bezpośrednio tylko w Administracji. Wszelkie należności winny być wpłacane na konto czekowe P. K. O. Nr. 211961.

Czcionkami Drukarni Spółdzielczej, Toruń, ul. Mickiewicza 2-4 (Dam Społeczny).